

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Dokument zasedanja

A7-0349/2012

23.10.2012

POROČILO

o vlogi skupne varnostne in obrambne politike v primeru podnebno pogojenih
kriz in naravnih nesreč
(2012/2095(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Indrek Tarand

PR_INI

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MANJŠINSKO MNENJE	13
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	14

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o vlogi skupne varnostne in obrambne politike v primeru podnebno pogojenih kriz in naravnih nesreč

(2012/2095(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o EU in še posebno členov 42 in 43,
- ob upoštevanju člena 196 Pogodbe o delovanju Evropske unije o civilni zaščiti in člena 214 o humanitarni pomoči,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o podnebni diplomaciji EU z dne 18. julija 2011¹,
- ob upoštevanju skupnega dokumenta za razmislek Evropske službe za zunanje delovanje in Komisije o podnebni diplomaciji iz julija 2011²,
- ob upoštevanju skupnega poročila iz leta 2008, ki sta ga visoki predstavnik Javier Solana in Evropska komisija predstavila na Evropskem svetu o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti, ter nadaljnjih priporočil na podlagi tega poročila³,
- ob upoštevanju poročila Komisije iz maja 2006 o evropski enoti za civilno zaščito: EuropeAid,
- ob upoštevanju ob upoštevanju odločbe Sveta z dne 8. novembra 2007 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite⁴, sporočila Komisije z naslovom „Za učinkovitejše evropsko odzivanje na nesreče: vloga civilne zaščite in humanitarne pomoči“ z dne 26. oktobra 2010 (COM(2010)0600) in svoje resolucije z dne 27. septembra 2011⁵,
- ob upoštevanju predloga sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (COM(2011)0934),
- ob upoštevanju sporočila Komisije iz leta 2008 z naslovom „Evropska unija in arktična regija“ (COM(2008)0763) in svoje resolucije z dne 20. januarja 2011 o trajnostni politiki EU za skrajni sever⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2011 o vplivu finančne krize na obrambne sektorje držav članic EU⁷,

¹ http://ec.europa.eu/clima/events/0052/council_conclusions_en.pdf

² http://eeas.europa.eu/environment/docs/2011_joint_paper_euclimate_diplomacy_en.pdf

³ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/99387.pdf

⁴ UL L 314, 1.12.2007, str. 9.

⁵ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0404.

⁶ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0024.

⁷ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0574.

- ob upoštevanju sklepov s konference v Berlinu oktobra 2011 z naslovom „Od pogajanj o podnebnju do podnebne diplomacije“ in konference v Londonu marca 2012 z naslovom „Dialog 21. stoletja o podnebnju in varnosti“,
- ob upoštevanju izjave predsedstva varnostnega sveta ZN iz julija 2011 o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti¹,
- ob upoštevanju poročila za leti 2011 in 2012 programa Združenih narodov za okolje z naslovom „Zagotavljanje preživetja: podnebne spremembe, spori in migracije v Sahelu“²,
- ob upoštevanju dokumentov ZN o varnosti ljudi in odgovornosti za zaščito³,
- ob upoštevanju smernic ZN o uporabi tujih vojaških in civilnih obrambnih sredstev pri pomoči ob nesrečah (smernice iz Osla)⁴ in smernic Medagencijskega stalnega odbora (IASC) o uporabi tujih vojaških in civilnih obrambnih sredstev za podporo humanitarnih dejavnosti Združenih narodov v zahtevnih izrednih razmerah (smernice MCDA),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (SEC(2007)0781, SEC(2007)0782, COM(2007)0317) in skupne izjave z naslovom „K evropskemu soglasju glede humanitarne pomoči“⁵,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0349/2012),

Splošne ugotovitve

1. je seznanjen z vplivom podnebnih sprememb na svetovno varnost, mir in stabilnost;
2. obžaluje, da je v zadnjih štirih letih javna razprava o gospodarski in finančni krizi, ki je prav tako neposredna svetovna grožnja, zasenčila vprašanje podnebnih sprememb kot največje grožnje svetovni varnosti;
3. meni, da porast ekstremnih vremenskih pojavov v zadnjih letih predstavlja vse večje stroške za svetovno gospodarstvo, ne samo za države v razvoju, temveč za celoten svet, in sicer kot neposredni stroški v zvezi z obnovo in pomočjo ter kot posredni stroški z zvišanjem cen zavarovanja, izdelkov in storitev; poudarja, da to pomeni tudi zaostritev groženj mednarodnemu miru in človekovi varnosti;
4. poudarja, da naravne nesreče, ki so še hujše zaradi podnebnih sprememb, povzročajo

¹ <http://www.un.org/News/Press/docs/2011/sc10332.doc.htm>

² www.unep.org/disastersandconflicts

³ Odstavka 138 in 139 sklepnega dokumenta svetovnega vrha ZN iz leta 2005, resolucija varnostnega sveta Združenih narodov iz aprila 2006 (S/RES/1674), poročilo generalnega sekretarja ZN Ban Ki-Muna o izvajanju odgovornosti za zaščito z dne 15. septembra 2009 in resolucija generalne skupščine ZN o odgovornosti za zaščito (A/RES/63/308) z dne 7. oktobra 2009.

⁴ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/47da8782.html>

⁵ Skupna izjava Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije (2008/C 25/01)

precejšnjo destabilizacijo, zlasti za ranljive države v regijah v razvoju; vseeno ugotavlja, da do danes nobenega spora ni mogoče pripisati izključno podnebnim spremembam; poudarja, da so se prebivalci z vse slabšim dostopom do sladke vode in živil, kar je posledica naravnih nesreč, ki jih še zaostrejejo podnebne spremembe, prisiljeni seliti, kar preobremenjuje gospodarske, socialne in upravne zmogljivosti že šibkih regij ali nedelujočih držav ter s tem ustvarja spore in neugodno vpliva na varnost nasploh; ugotavlja, da ti dogodki vodijo k tekmovanju med skupnostmi in državami za omejene vire;

5. priznava, da je kompleksne krize mogoče predvideti in da jih bi bilo treba preprečiti z uporabo celovitega pristopa, vključno s področji, ki v celoti uporabljajo obstoječa orodja v okviru skupne zunanje in varnostne politike ter skupne varnostne in obrambne politike, pa tudi humanitarne in razvojne pomoči; ugotavlja, da je bil Nato v osrčju prvega mednarodnega odziva na izzive okoljske varnosti leta 2004, ko se je pridružil petim drugim mednarodnim agencijam¹, da bi oblikovali pobudo za okolje in varnost (ENVSEC) za obravnavo okoljskih vprašanj, ki ogrožajo varnost v ranljivih regijah;
6. priznava pomen bistvene infrastrukture, ki zagotavlja podporo za skupno varnostno in obrambno politiko;
7. priznava, da čeprav je obravnavanje podnebnih sprememb prek varnostne povezave lahko pozitivno, gre samo za eno komponento ukrepanja EU v zvezi s podnebnimi spremembami, ki skuša slednje ublažiti z uporabo političnih in gospodarskih instrumentov ter se jim prilagoditi;
8. opozarja, da bi morala EU v svojih strategijah za zunanje delovanje, politikah in instrumentih upoštevati posledice naravnih nesreč in podnebnih sprememb za mednarodno varnost; nadalje opozarja, da je v povezavi z naravnimi in drugimi nesrečami pomembno posvetiti posebno pozornost ženskam in otrokom, ki so posebno ranljivi v kriznih časih;
9. zato opozarja na mandat, ki ga ima Komisija za humanitarno pomoč in civilno zaščito, ter poudarja, da je treba dalje razvijati in krepiti obstoječe instrumente;
10. ponovno opozarja na pomembnost zmanjševanja tveganja nesreč, da se zmanjša vpliv kriz na ranljivo prebivalstvo;
11. poudarja, da je treba v strategije in operativne načrte skupne varnostne in obrambne politike pred, med in po morebitnih naravnih in humanitarnih krizah vključiti analizo učinka podnebno pogojenih naravnih nesreč ter oblikovati rezervne načrte za najbolj ogrožene regije, ob tem pa upoštevati humanitarna načela iz Lizbonske pogodbe; poziva tudi k praktičnemu sodelovanju, kot so postopki sodelovanja;
12. poudarja, da mora zasnova učinkovitega odzivanja na varnostne posledice podnebnih

¹ Program Združenih narodov za okolje (UNEP), program Združenih narodov za razvoj (UNDP), Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), Ekonomska komisija za Evropo ZN (UNECE) in Regionalni center za okolje za srednjo in vzhodno Evropo (REC).

sprememb krepiti preprečevanje sporov in krizno upravljanje ter izboljšati analize in zmogljivosti zgodnjega opozarjanja;

13. opozarja, da Lizbonska pogodba od Unije zahteva, naj razvije civilne in vojaške zmogljivosti za mednarodno krizno upravljanje za celotni razpon nalog, opisanih v členu 43, zlasti preprečevanje spopadov, humanitarne in reševalne misije, vojaško svetovanje in pomoč, ohranjanje miru in stabilizacijo po spopadih; hkrati meni, da bi se morali izogniti podvajanju instrumentov in da bi bilo treba jasno opredeliti razlike med instrumenti, ki so v skladu s členoma 196 in 214 PDEU znotraj in zunaj obsega skupne varnostne in obrambne politike; opozarja, da se je treba izogniti vsakemu podvajanju z dobro uveljavljenimi instrumenti za humanitarno pomoč in civilno zaščito, ki ne sodijo na področje skupne varnostne in obrambne politike;
14. priznava, da imajo vojaške strukture zmogljivosti in sredstva na področju okoljskih informacij, ocen tveganja, humanitarne pomoči, pomoči ob nesrečah in evakuacije, ki imajo osrednjo vlogo pri zgodnjem opozarjanju, kriznem upravljanju, povezanem s podnebjem, in odzivanju na nesreče;
15. poudarja, da Lizbonska pogodba uvaja nove določbe (členi od 21 do 23, 27, 39, člen 41(3), členi od 43 do 46), zlasti tiste v zvezi z zagonskim skladom iz člena 41(3), in da jih je treba še izvesti;
16. poudarja, da bi morala EU še naprej krepiti sodelovanje z ZN, Afriško unijo in OVSE, med drugim v okviru pobude ENVSEC, da bi delili analize in se skupaj spopadali z izzivi, ki jih prinašajo podnebne spremembe;
17. opozarja na pomen sinergij med civilno družbo in vojsko v krizah, kot so bile tiste na Haitiju, v Pakistanu in New Orleansu; meni, da so te sinergije pokazale, kako lahko vojaške sile z zagotavljanjem neposredne in pravočasne pomoči na prizadetih območjih in prizadetemu prebivalstvu dragoceno prispevajo k reševanju kriz in naravnih nesreč zaradi podnebnih sprememb;
18. pozdravlja dejstvo, da podnebne spremembe postajajo vse pomembnejše za svetovno razpravo o varnosti, zlasti po letu 2007, ko je varnostni svet ZN prvič razpravljalo o podnebnih spremembah in njihovih posledicah za mednarodno varnost; pozdravlja prizadevanja EU in vlad njenih držav članic, da so julija 2011 načele to vprašanje v varnostnem svetu ZN in v sklepih Sveta za zunanje zadeve o podnebni diplomaciji;

Potreba po politični volji in delovanju

19. poziva podpredsednico Komisije in visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, odgovorno za vodenje skupne zunanje in varnostne politike Unije, da:
 - a) kadar se zdi primerno, pri analiziranju kriz in nevarnosti sporov upošteva podnebne spremembe in naravne nesreče ter njihove varnostne in obrambne posledice;
 - b) oceni, katere so potencialne države in/ali regije, kjer obstaja največja nevarnost za spore in nestabilnosti zaradi podnebnih sprememb in naravnih nesreč; pripravi seznam takih držav/regij; v sklopu letnih poročil o skupni zunanji in varnostni politiki zagotovi

- informacije o izvajanju politik ter instrumentih EU, ki so namenjeni spopadanju s temi izzivi v državah/regijah s seznama;
- c) okrepi dejansko sposobnost EU, da zagotovi preprečevanje sporov, krizno upravljanje in obnovo po krizi; s Komisijo in z razvojno politiko EU tesno usklajuje prizadevanja, ki se nanašajo na potrebo po podpiranju partnerskih držav, ko gre za sposobnost odzivanja na podnebne spremembe in druge razsežnosti prilagajanja tem spremembam;
 - d) v tesnem sodelovanju s Komisijo ustrezno prilagodi dolgoročno načrtovanje civilnih in vojaških zmogljivosti ter sposobnosti EU;
20. meni, da mora EU pripraviti seznam izzivov, s katerimi se srečuje na območjih, kot so Arktika, Afrika, arabski svet ter Himalaja in tibetanska planota (tretji pol), zlasti pa možnosti sporov zaradi zalog vode; zato poziva, naj Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD), generalni direktorat za humanitarno pomoč in civilno zaščito (ECHO) ter generalni direktorat za razvoj in sodelovanje – EuropeAid (DEVCO) v tesnem posvetovanju in usklajevanju pripravijo seznam vseh držav in regij, ki jih bodo podnebne spremembe v naslednjih desetletjih najbolj prizadele (vključno z zvezo majhnih otoških držav (AOSIS), katerih obstoj ogroža naraščajoča gladina morja); poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj navede razloge za vključitev posameznih držav in regij na ta seznam ter vrsto odziva EU, ki je potreben, da se prepreči tveganje za nastanek spora ali druge humanitarne katastrofe;
21. poudarja, da je treba nadaljevati in krepiti razvojno in humanitarno pomoč EU, ki je usmerjena k prilagajanju, ublažitvi, odzivanju, odpornosti, reševanju in razvoju po krizah zaradi podnebnih sprememb in naravnih nesreč; je seznanjen s pomembnostjo pobud, kot so zmanjševanje tveganja nesreč, povezovanje pomoči, obnova in razvoj, ter poziva Komisijo, naj te programe in ukrepe vključi v svojo humanitarno in predvsem razvojno pomoč; pozdravlja predlagano prepoznavnejšo vlogo mehanizma EU na področju civilne zaščite, zlasti zunaj Evropske unije;
22. pozdravlja pobudo za okolje in varnost (ENVSEC) UNDP, UNEP, OVSE, Nata, UNECE in REC¹, ki je z nudenjem skupnih virov strokovnega znanja in sredstev državam srednje Azije, Kavkaza in jugovzhodne Evrope usmerjena k spopadanju z izzivi, povezanimi s človekovo varnostjo in naravnim okoljem; ugotavlja, da je splošna uspešnost pobude ENVSEC še vedno omejena, vendar je do danes služila kot pomembno sredstvo institucionalnega usklajevanja in vstopna točka za olajševanje postopkov vključevanja;
23. poudarja, da bi morala EU sodelovati s pomembnimi izpostavljenimi regijami ter z najbolj ranljivimi državami, da se okrepi njihova sposobnost obvladovanja; poudarja, da bi EU lahko prilagajanje podnebnim spremembam in odpornost nanje tesneje vključila v svoje regionalne strategije (npr. strategija EU-Afrika, barcelonski proces, sinergija Črnega morja, strategija EU-srednja Azija in akcijski načrt za Bližnji vzhod);
24. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije ter Komisijo, naj morebitne učinke

¹ Program Združenih narodov za okolje (UNEP), program Združenih narodov za razvoj (UNDP), Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE), Severnoatlantska zveza (Nato), Ekonomska komisija za Evropo ZN (UNECE) in Regionalni center za okolje za srednjo in vzhodno Evropo (REC).

podnebnih sprememb na varnost vključita v najpomembnejše strategije, dokumente o politiki in finančne instrumente za zunanje ukrepanje in skupno varnostno in obrambno politiko; meni, da bi vključevanje moralo biti vodilno načelo, ki bi se izvajalo na podoben način kot človekove pravice in enakost spolov¹;

25. opozarja na dejstvo, da je energetska varnost tesno povezana s podnebnimi spremembami; meni, da je treba zagotoviti bolj zanesljivo oskrbo z energijo z zmanjšanjem odvisnosti EU od fosilnih goriv, na primer tistih, uvoženih iz Rusije prek cevovodov; opominja, da bodo ti cevovodi postali izpostavljeni okvaram zaradi taljenja permafrosta, in opozarja, da je preobrazba Arktike eden glavnih vplivov podnebnih sprememb na varnost EU; poudarja, da je treba ta multiplikator tveganja obravnavati z izboljšano strategijo EU za Arktiko ter z izboljšano politiko za obnovljive vire energije, pridobljene v EU, in energetska učinkovitost, kar bo občutno zmanjšalo odvisnost Unije od zunanjih virov ter tako izboljšalo njen varnostni položaj;
26. poziva Evropsko obrambno agencijo in oborožene sile držav članic, naj razvijajo okoljsko neoporečne in energetska ozaveščene tehnologije, in sicer tako, da v celoti izkoristijo potencial obnovljivih virov energije;
27. pozdravlja nedavne poskuse, da bi okrepili sodelovanje med Natom in EU na področju razvoja zmogljivosti; priznava močno potrebo, da se opredelijo medsebojne prednosti sodelovanja ob upoštevanju posebnih pristojnosti obeh organizacij; poudarja, da je treba poiskati in ustvariti sinergije, ko gre za projekte „združevanja in delitve“ in projekte „pametne obrambe“ (Nato), ki bi bile uporabne v primerih naravnih in podnebnih nesreč;
28. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj nujno uporabi vse možnosti Lizbonske pogodbe in pripravi predloge za izvajanje zagnanskega sklada (člen 41(3) PEU) glede možnih prihodnjih projektov združevanja in delitve, skupnih zmogljivosti in skupne in stalne zaloge opreme za operacije v civilnih krizah;

Potreba po novem duhu: strateški in konceptualni izzivi

29. ugotavlja, da bi se negativen učinek podnebnih sprememb in naravnih nesreč na mir, varnost in stabilnost lahko vključilo v vse strateške dokumente skupne zunanje in varnostne ter skupne varnostne in obrambne politike, ki služijo kot smernice za načrtovanje in izvajanje posameznih politik in misij;
30. ugotavlja, da bi morale zmogljivosti za hitro oceno in odkrivaje dejstev zagotoviti, da se EU odzove na krize z uporabo najbolj primernih sredstev, tako da svoje multidisciplinarne skupine, sestavljene iz civilistov, vojakov in civilno-vojaških strokovnjakov, razvrsti čim hitreje;
31. poudarja, da bo dostop EU do točnih in pravočasnih analiz zelo pomemben za napovedovanje in odzivanje na negotovosti glede podnebnih sprememb, pri čemer je služba evropske varnostne in obrambne politike dober vir informacij; meni, da bi morala EU ukrepati in še bolj razviti zmogljivosti zbiranja in obdelave podatkov prek struktur, kot so delegacije EU, satelitski center EU in situacijski center EU;

¹ Dok. 11936/4/06; dok. 11678/1/05, http://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/hr/news144.pdf

32. meni, da so zgodnje opozarjanje in zgodnji preventivni ukrepi v zvezi z negativnimi posledicami podnebnih sprememb in naravnih nesreč odvisni od ustreznih človeških virov in metodologije v zvezi z zbiranjem podatkov in analizo; ugotavlja, da bi morale ustrezne enote Evropske službe za zunanje delovanje, ki se ukvarjajo z varnostjo, in ustrezne službe Komisije ter geografska združenja v svoje delo vključiti analize vpliva naravnih nesreč na mednarodno varnost in politično stabilnost; priporoča usposabljanje uslužbencev Evropske službe za zunanje delovanje in Komisije za spremljanje vpliva naravnih nesreč na razvoj kriz ter politično stabilnost in varnost; poziva k razvoju skupnih meril za analizo, oceno tveganj in vzpostavitev skupnega sistema opozarjanja;
33. spodbuja ustrezne organe Evropske službe za zunanje delovanje in Komisije, naj izboljšajo sistematično izmenjavo informacij in usklajevanje analize stanja in načrtovanja politik glede vprašanj, povezanih s podnebnimi spremembami in naravnimi nesrečami; poziva ustrezne organe Evropske službe za zunanje delovanje, naj uporabijo obstoječe kanale za komunikacijo in izmenjavo informacij z ustreznimi organi Komisije, zlasti z ECHO, pa tudi z agencijami in programi ZN ter Natom; poudarja, da morajo civilno-vojaške strukture, katerih naloga je odzivati se na krize in naravne nesreče, nastale zaradi podnebnih sprememb, tesno sodelovati z vsemi organizacijami civilne družbe in humanitarnimi organizacijami ter nevladnimi organizacijami;
34. poziva Komisijo, naj pripravi načrte ukrepov za odzivanje EU na vplive naravnih nesreč in kriz, ki so posledica podnebnih sprememb in se pojavljajo zunaj EU, a neposredno ali posredno vplivajo na varnost Unije (na primer migracije, ki so posledica podnebnih sprememb);
35. toplo pozdravlja ukrepe, ki so jih leta 2011 sprejeli zunanji ministri EU pod poljskim predsedstvom in varnostni svet ZN pod nemškimi predsedstvom, za vzpostavitev povezave med podnebnimi spremembami in njihovimi posledicami za varnost; vendar meni, da podnebna diplomacija predstavlja le eno razsežnost možnega zunanjega delovanja in da je treba podnebne krize in naravne nesreče nujno predvideti v okviru skupne varnostne in obrambne politike z vključitvijo posebnih potreb in posledic;
36. meni, da bi bilo mogoče v glavne dokumente skupne varnostne in obrambne politike – na primer koncept EU za vojaško načrtovanje na politični in strateški ravni¹, koncept EU za vojaško poveljstvo in nadzor², koncept EU za oblikovanje sil³ in koncept EU hitrega vojaškega odzivanja⁴ ter tiste dokumente, ki so pomembni za civilne misije skupne varnostne in obrambne politike, kot so koncept EU za celovito načrtovanje, koncept EU za načrtovanje policije in smernice za strukturo poveljevanja in nadzora v civilnih operacijah EU za krizno upravljanje⁵ – prilagoditi in spremeniti tako, da bodo obravnavali posledice podnebnih sprememb;
37. meni, da bi morale biti civilne in vojaške zmogljivosti razvite na način, ki bi omogočal njihovo uporabo pri odzivu na naravne nesreče in podnebne krize; meni, da je treba

¹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

² 10688/08 – zaupno.

³ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10690.en08.pdf>

⁴ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st05/st05654.en09.pdf>

⁵ Dok. 13983/05 – dok. 6923/1/02 – dok. 9919/07.

posebno pozornost nameniti razvoju vojaških zmogljivosti, zlasti procesu združevanja in delitve; poziva k večji vlogi Evropske obrambne agencije pri tem,

Potreba po institucionalni ustvarjalnosti: instrumenti in zmogljivosti

38. ponovno poudarja, da je treba pri učinkovitem odzivanju na krize, kot so naravne nesreče, pogosto uporabiti tako civilne kot vojaške zmogljivosti, prav tako pa zahteva tesnejše sodelovanje med enimi in drugimi; opozarja, da je določitev zmogljivosti in vrzeli na posebnem področju, kjer bi vojaška zmogljivost lahko imela dodano vrednost, osnovnega pomena;
39. poudarja, da je treba pripraviti poseben seznam vojaških in civilnih zmogljivosti skupne varnostne in obrambne politike, ki so posebnega pomena za odzivanje na podnebne spremembe in naravne nesreče ter pri misijah te politike; poudarja, da je treba pri pripravi tega seznama posebno pozornost posvetiti delu svetovalne skupine za uporabo vojaških in civilnih obrambnih sredstev; ugotavlja, da ta sredstva med drugim vključujejo zmogljivosti inženirstva, kot so gradnja in obratovanje priložnostnih pristanišč/letališč, letalsko in pomorsko operativno upravljanje in promet, mobilne bolnišnice, vključno z intenzivno nego, komunikacijske infrastrukture, čiščenje vode in upravljanje goriva; poziva Svet in Evropsko obrambno agencijo, da v sklopu pregleda programa razvoja zmogljivosti za leto 2013 uskladita sedanje kataloge civilnih in vojaških zmogljivosti s tistimi, ki so potrebni za obravnavanje izzivov podnebnih sprememb ter za uveljavitev potrebnih predlogov za odpravo vseh sedanjih pomanjkljivosti v teh katalogih;
40. poudarja, da je treba na podlagi obstoječih zmogljivosti, kot so bojne skupine EU in evropsko poveljstvo za zračni prevoz, raziskati možnosti ustvarjanja dodatnih skupnih zmogljivosti, pomembnih za operacije, ki se odzivajo na učinek podnebnih sprememb in naravnih nesreč;
41. poudarja, da je treba raziskati načine za izboljšanje energetske učinkovitosti in upravljanja okolja znotraj oboroženih sil doma in v tujini, med drugim z izkoriščanjem potenciala obnovljivih virov energije; opozarja, da oborožene sile ene same države članice EU porabijo toliko energije, kot večje evropsko mesto, zato bi morale biti tudi vojaške strukture inovativne pri zmanjševanju svoje ekološke sledi; pozdravlja poročilo „Oblikovanje okolju prijaznih modrih čelad: okolje, naravni viri in mirovne operacije ZN“, ki so ga maja 2012 izdali UNEP, oddelek ZN za mirovne operacije (UNDPKO) in oddelek ZN za podporo na terenu (UNDFS); opozarja, da oborožene sile ZDA¹ že več let aktivno iščejo načine za povečanje energetske neodvisnosti prek uporabe trajnostnih virov energije in povečanja energetske učinkovitosti v vseh vojaških operacijah in infrastrukturah; v tem pogledu pozdravlja nedavni projekt Evropske obrambne agencije GO GREEN, ki naj bi pomagal pri občutnem izboljšanju energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije; poudarja tudi, da je treba oblikovati smernice za najboljšo prakso na področju učinkovitosti virov in spremljanju upravljanja okolja za misije skupne varnostne in obrambne politike;

¹ Oskrbovanje ameriške obrambe: energija in tveganja za nacionalno varnost, maj 2009.
<http://www.cna.org/sites/default/files/Powering%20Americas%20Defense.pdf>

42. poudarja, da je treba uskladiti tudi širši razvoj na področju evropske obrambne industrije s posebnimi zahtevami podnebno pogojenih kriz in naravnih nesreč; poziva k večji vlogi Evropske obrambne agencije, v tesnem sodelovanju z vojaškim odborom EU; oba organa skupne varnostne in obrambne politike poziva, naj zagotovita, da bodo programi javnih naročil in programi za razvoj zmogljivosti za posebne potrebe odzivanja na podnebne spremembe in naravne nesreče namenili ustrezna finančna in druga sredstva;
43. poziva vojsko, naj prevzame odgovornost v okviru okoljske trajnosti, tehnične strokovnjake pa, naj poiščejo načine za zeleno ukrepanje, od zmanjšanja emisij do izboljšanja recikliranja;
44. poudarja, da je treba v naslednjem večletnem finančnem okviru 2014–2020 nujno ohraniti in nadalje krepiti celoviti pristop k omejevanju naravnih nesreč in podnebno pogojenih kriz ter odzivanju nanje z uporabo vseh ustreznih instrumentov, ki jih ima Unija na voljo; pozdravlja predlog Komisije za prenovljen instrument za stabilnost, ki že upošteva negativni učinek podnebnih sprememb in naravnih nesreč na varnost, mir in politično stabilnost;
45. zahteva, da se finančne posledice takšnih predlogov prepoznajo in upoštevajo pri proračunskem pregledu EU;
46. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj pošlje strokovnjake za varnost podnebja v delegacije EU, ki so v najbolj prizadetih državah in regijah, da bi okrepili zmogljivosti Evropske unije, ko gre za zgodnje opozarjanje in informacije o morebitnih prihodnjih sporih;
47. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj okrepi usklajevanje med Unijo in njenimi sosednjimi državami na področju razvoja odzivnih zmožnosti za podnebno pogojene krize;
48. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj se zavzema za obravnavo podnebnih sprememb in vidikov zaščite okolja pri načrtovanju in izvajanju vojaških, civilno-vojaških in civilnih operacij po vsem svetu;
49. pozdravlja zamisel o uvedbi položaja posebnega odposlanca ZN za podnebno varnost;
50. poziva k usklajevalnim mehanizmom, ki se oblikujejo med EU kot celoto in tistimi državami članicami, ki bi lahko v prihodnje delovale v skladu z določbami stalnega strukturnega sodelovanja, da se zagotovi skladnost njihovih ukrepov s celovitim pristopom EU na tem področju;
51. meni, da bi morale biti študije o vplivu naravnih nesreč in podnebno pogojenih kriz na mednarodno in evropsko varnost vključene v učni načrt Evropske akademije za varnost in obrambo;
52. poziva EU, naj razišče posledice sprememb podnebja za varnost v dialogu s tretjimi državami, zlasti s pomembnimi partnerji, kot so Indija, Kitajska in Rusija; poudarja, da bo resnično učinkovito odzivanje zahtevalo večstranski pristop in skupno vlaganje z državami nečlanicami in da bi EU lahko oblikovala sodelovanje z vojskami držav

nečlanic prek skupnega razvoja in misij usposabljanja;

53. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic EU in parlamentarni skupščini Nata, generalnemu sekretarju Nata, generalni skupščini ZN in generalnemu sekretarju ZN.

MANJŠINSKO MNENJE

o poročilu o vlogi skupne varnostne in obrambne politike v primeru podnebno pogojenih kriz in naravnih nesreč (2012/2095(INI))

Odbor za zunanje zadeve, poročevalec: Indrek Tarand

Manjšinsko mnenje, ki ga vlagajo poslanci skupine GUE/NGL Sabine Lösing, Willy Meyer in Nikolaos Huntis (Nikolaos Chountis)

Čeprav poročilo temelji na pravilni domnevi, da lahko podnebne spremembe zaostrijo obstoječe konflikte, se neupravičeno osredotoča na represivne in vojaške protiukrepe ter se tako zavzema za nadaljnjo militarizacijo EU.

Poročilu nasprotujemo, ker spodbuja:

- sistematično uvajanje vojaških elementov v podnebno politiko (odstavka 6 in 9),
- financiranje vojaških ukrepov, povezanih s podnebnimi spremembami, iz proračuna EU (odstavek 11),
- povezovanje podnebnih sprememb in zanesljive oskrbe z energijo (odstavek 16) ter povečanje vloge Evropske obrambne agencije na tem področju (odstavek 29),
- nadaljnje tesno usklajevanje in sodelovanje EU in Nata, pa tudi poseben poudarek na razvoju, združevanju in souporabi vojaških zmogljivosti, vključno z združevanjem civilnih in vojaških virov in zmogljivosti (odstavka 18 in 25).

Obstoječe konflikte v državah v razvoju, tudi v povezavi s podnebnimi spremembami, bo mogoče učinkovito rešiti samo tako, če bodo odpravljeni vzroki za neenakosti v svetovni porazdelitvi; vojaško posredovanje ni prava rešitev.

Zato zahtevamo:

- poudarek na enakopravni svetovni porazdelitvi,
- popolno skladnost vseh dejavnosti z ustanovno listino Združenih narodov in mednarodnim pravom,
- civilne ukrepe EU v boju proti podnebnim spremembam in njihovim posledicam, brez vpletanja vojske,
- dosledno ločevanje EU od Nata, strogo ločitev civilnih in vojaških zmogljivosti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	10.10.2012
Izid končnega glasovanja	+: 30 -: 3 0: 27
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Mário David, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Sofokles Sofokleus (Sophocles Sophocleous), Laurence J.A.J. Stassen, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Karim Zéribi
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Elena Băsescu, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Diogo Feio, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Jean Roatta, Indrek Tarand, Sampo Terho, László Tőkés, Traian Ungureanu, Luis Yáñez-Barnuevo García
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Joseph Cuschieri